

Hvad Lovforslagets Form angaar, har jeg holdt mig til det Gamle; saa at Lovforslaget altsaa kun lyder paa de Forandringer eller Modifikationer i den kjøbenhavnske Bygningslov, som skulle gjælde for Frederiksberg. Dog findes der tillige i Lovforslaget en Bestemmelse, som svarer til den, der er optagen i Brandpolitiloven, nemlig at Ministeriet bemyndiges til bagefter at foretage en samlet Bearbejdelse, saaledes at man udgiver den frederiksbergske Bygningslov, som den kommer til at se ud i det Hele efter de vedtagne Forandringer. Det er en Fremgangsmaade, som jo ikke alene anbefaler sig ved, at man ikke faar til ny Forhandling alle de Bestemmelser, der skulle være fællede, men dernæst ogsaa ved det praktiske Hensyn, at det for Mange er af Interesse hurtigt at kunne se, hvori Forandringerne bestaa, idet den største Del af de kjøbenhavnske Bygningshaandværkere ere eller ville i Løbet af den korte Tid blive bekendte med den kjøbenhavnske Bygningslov, saa at det, naar de skulle arbejde paa Frederiksberg, egentlig er dem mest om at gjøre hurtigt og let at kunne se, hvad der særlig gjælder derude. Forvrigt ere jo selve Bestemmelserne temmelig detaillerede. En af de mest isærfaldende af dem gaar ud paa, at man skal lade sig nøie med en mindre Minimums-Gade- og Veibredde paa Frederiksberg end i Kjøbenhavn; idet man mener, at den spredte Bebyggelse derude ikke nødvendiggjør det samme Minimum som i Kjøbenhavn. Medens man i Kjøbenhavn har som Minimum 25 Men. har man for Frederiksberg foreslaaet Minimum sat til 20 Men. Reglerne er begge Steder 30 Men. saa at der her kun er Spørgsmaal om det Minimum, hvortil der kan gaaes ned. — Der er endvidere en anden Forandring, som har ikke lidet praktisk Betydning. Den bestaar deri, at der stilles bethdelig stærkere Fordringer til det ubehyggede Areal's Størrelse paa Frederiksberg, Fordringer, som det vil være muligt at gennemføre paa Frederiksberg, fordi Bebyggelsen der endnu ikke har antaget en saadan Stikelse, som her i Byen. I alt Fald er det endnu ikke almindeligt, ja maaste end ikke Tilfældet derude, at Arealerne ere behyggede i et saadant Omfang, som her, og derfor er det endnu Tid til derude at forhindre den stærke Bebyggelse uden at gribe for stærkt ind i de private Forhold. Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at fremsætte dette Lovforslag for Thinget og anbefale det.

Formanden: Exemplarer af de fremsatte Lovforslag ville nu blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortføttelse af første Behandling af Forslag til Lov om anerkjendte Sygekasser.

Formanden: Den 4de Landsthingsmand for 8de Kreds, Dvesen, havde bedt om Ordet ved denne Fortføttelse af Forhandlingerne, men har underrettet mig om, at han har maattet forlade Byen. Jeg giver derfor først Ordet til den 6te Landsthingsmand for 2den Kreds.

Tvede: Den høitærede Indenrigsminister bemærkede i Anledning af min Anthydning om, hvorledes jeg mente, at Sygehjælpen burde ordnes, at han saae skeptisk paa den Tanke, jeg udfastede. Jeg erkjender, at det er berettiget fra den ærede Ministers Standpunkt, og at man maa se skeptisk paa ethvert nogenlunde gennemgribende Lovforslag, der forelægges, thi det lader til at have sine overordentlige Vanskeligheder før et Lovforslag igjennem, selv om alle tilsyneladende ere enige i alle Enkeltheder, og her skal jeg villig indrømme, at der var saa meget mere Grund til at se paa min Anthydning med nogen Tvivl, som jeg ikke havde givet nogen Udvikling af den Ordning, jeg har tænkt mig. Jeg gjorde det ikke i Gaar, fordi Forhandlingerne vare trukne saa langt ud, og jeg dengang jeg havde Ordet, ikke var vidende om, at de vilde blive fortsatte i Dag, men da dette nu er Tilfældet, skal jeg tillade mig i korte Træk at angive den Ordning, som jeg tror kunde føre til et Maal for den hele Arbejderunderføttelse eller den hele Forsørgelse, om jeg saa maa sige, af Smaataarsfolk i Tilfælde af Sygdom eller Alderdomsvagthed. Jeg skal forudsætte, at det vilde være nødvendigt at gjøre det som en tvungen Sag paa samme Maade, som vi give Love for Beskatning, der ramme alle Folk. Der skalde fra enhver Persons 18de Aar gives ham en Arbeidsbog, forsaavidt han yder Tjeneste eller arbejder for Nogen mod vederlag. I denne Arbeidsbog skalde enhver Arbeidsafford indføres, dels hvad den dreier sig om, Tiden, som dertil skalde anvendes, eventuelt ogsaa en Opsigelsesfrist, forsaavidt det dreiede sig om et Arbejde, der blev udført, f. Ex. paa en eller anden Fabrik eller en Haandværkers Værksted. Dernæst skalde hele Landet inddeles i Arbeidskredse hver paa 5 à 10,000 Indbyggere efter de lokale Forhold. I enhver saadan Kreds skalde der af Staten ansættes en Forstander eller Regnskabsfører,